

Чудотворне иконе Мајке Божије: Чаша која се не испија

У част Славне Владичице наше Богородице и Приснодјеве Марије

Јављање образа Божије Матере – Чаша која се не испија, збило се у Ваведењском Владичином женском манастиру, 1878 године.

Једном хришћанину Тулске губерније, војнику Стефану, који је патио од страсти пијанства и попио сву своју војну пензију и све што је имао у своме дому и дошао до тога да ништа нема, да су му се и ноге одузеле – у сну се јавио дивни старац, обративши му се следећим речима: „ Иди у град Серпухов, у манастир Владичице Богородице. Тамо је икона Чаша која се не испија, – тражи да за тебе одслужи Молебн и оздравићеш душом и телом “.

Пошто није могао да хода, а немајући помоћи од других, без икаквих средстава, Стефан не оде на то путовање.

Старац му се онда јавио поново, али ни то није помогло да пијаница послуша. Старац му се онда јавио и трећи пут, говорећи какве га грозоте чекају ако не послуша – и пијаница тек онда одлучи да крене на пут, четвороношке.

У једном селу га затече ноћ и остаде ту да преноћи. Милосрдна старица код које је ноћио, да би му олакшала бол, истрљала му је ноге и добро подложила пећ. Током ноћи, путнику се у ногама појавио пријатан осећај а када је пробао да стане на њих, могао је, али су и даље биле превише слабе да би се могао држати на њима. До следеће ноћи му је већ било боље, и могао је да хода, ослањајући се на један штап. Тако је и стигао до града Серпухова.

Стефан је по приспећу у манастир казао о свом виђењу и тражио је да се одслужи молебан, пред указаном му иконом.

Но нико није знао за такво изображење. Тада се неко сетио да би то могла бити икона која на себи има осликану чашу, која је била постављена у пролазу, из Саборног храма ка ризници.

Какво ли је тек одушевљење настало када су на полеђини иконе пронашли натпис на коме је писало – Чаша која се не испија.

По опису, старца из сновиђења – препознали су старца Варлаама, некадашњег настојатеља тога манастира. Икону су пренели у храм и пред њом је одржан молебан. Пијаница је потпуно оздравио и здрав отишао из Серпухова. Не само да су му ноге оздравиле, него је у потпуности престао да пије.

Вест о овом догађају брзо се прочула и изван манастира. Мноштво поклоника почело је да долази на поклоњење чудотворној икони, не само из града Серпухова него и из целе околине, па и из удаљених места. Долазили су не само они који су тражили помоћ у ослобађању од страсти пијанства, него и они који су хтели да се поклоне и одају почаст Богородици, за указану помоћ.

После 1919. г. када је манастир био затворен, чудотворни образ Пресвете Богородице и списак са чудима која су од ње произилазила је нестало.

До револуције Серпуховско Александро – Невско братство, савршавало је пред иконом молебан, са читањем акатиста.

У време совјетске власти многи манастири су били затворени, а по затварању манастира Ваведења Владичице, икона је пренесена у катедрални храм Николе Белога.

Између 1928. г. – 1930. г. у Серпухову је столовао Митрополит Мануило Лемешевски. У списима из тог времена, стоји да је он поново успоставио поштовање светиње те обитељи, иконе Богомајке Чаша која се не испија, која је у међувремену пала у заборав. На молбе верних, а по благослову тог Владике, направљено је осам копија чудотворне иконе.

Године 1929. храм у коме је била икона је затворен и све светиње су спаљене на обали реке, Наре. Икона Мајке Божије Чаша која се не испија нестала је без трага и сви молебани су престали.

Поштовање светиње из Серпухова обновљено је '80-их година XX века.

На иницијативу управника месне цркве, посвећене Пророку Илији – архимандрита Јосифа, поново се почело са служењем молебана за исцељење од пијанства, читањем акатиста Богородици Чаша која се не испија. Архимандрит Јосиф је 1990. г. започео са иницијативом да се поново отвори Серпуховски манастир, Висоцки. Као резултат, 10. априла 1990. г. је поново заживело братство тог манастира, које је још 1374. г. основао Св. Сергије Радонешки. Поставши предстојник братства, архимандрит Јосиф је пренео служење молебана Богородици Чаша која се не испија у Висоцки манастир, и већ следеће године је по његовом благослову, руски иконописац Александар Соколов, насликао данас свима познату икону. Нова икона је убрзо постала омиљена у верном народу који је почео масовно да долази на поклоњење овој светињи.

У манастиру Висоцки састављен је канон и издат акатист тој икони Мајке Божије, који се раније налазио у неколико одвојених и различитих рукописа.

У Серпуховом почива једна икона Божије Матере, Чаша која се не испија која се налазила у Ваведењском Владичином женском манастиру, написаној 1995. г. по старој фотографији.

У очима верног народа чудотворна икона Мајке Божије Чаша која се не испија, постала је истинском сверуском Светињом. По благослову Свјатјејшег Патријарха 30. маја 1997. г. икона је уведена у православни црквени календар, што је било званично признање сверуског поштовања, тог лика Богомајке.

Свакодневно се у храму Висоцког манастира пред чудотворном иконом држе молебани, на којима се износе молитве за све страдалнике који моле за милост, Царицу Небеску. Небројени ходочасници посећују манастир. Посебно

много богомољаца се окупља на молебан који се држи, по Васкрсу.

Најважније богослужење икони Небесне Заступнице је 18./5. маја на дан празновања иконе. Они који не могу да дођу на поклоњење чудотворној икони, шаљу писма и телеграме са молбама да се одслуже молебани за њих, ближње и рођаке.

Ова икона, прославља се 18. маја по новом односно, 5. маја по старом календару.

Чуда

Пред овим образом молимо се за исцељење од недуга пијанства и наркоманије.

До данашњег дана је било мноштво случајева благодатне помоћи и исцељења која су се десила после молитава пред иконом, Чаша која се не испија. Ти случајеви се записују у посебну књигу, која се налази у манастиру. Помоћ су добијали не само православни верници него и некрштени и људи других вероисповести. Као што се ономад у XIX в. старац Варлаам јавио у сну пензионисаним војнику, подстакнувши га да иде на поклоњење икони Богородичиној – Чаша која се не испија, тако је и у наше време било случајева, чудесних јављања угодника Божијих, Пресвете Богородице па и самог Господа Исуса Христа, са позивима страдалницима да иду у Серпухов на поклоњење чудотворној икони. Утолико је чудесније, што неки од тих људи ништа нису знали ни о икони, ни о манастиру, ни о граду Серпухову.

Видљиви знак Божије благодати која се шири кроз ову икону, показује се непрекидним мироточењем и крвоточењем на неколико копија иконе које се налазе по домовима верних, као и у православним храмовима; тако да извор благодатне помоћи и исцељења, не пресушује од Ње.

Изображење

Док је позадина на икони украшена сребром у доњем левом углу је постављена хранилица, са честицом Појаса Пресвете Богородице. Света Дјева је приказана, на уобичајен начин у пурпурном мафориону и доњој хаљини, плаве боје.

Видимо да Мајка Божија подиже Своје пречисте руке, молећи Сина Свога и Бога, за све грешнике, да их спасе и призове к непресушном Источнику духовне радости и утехе, јављајући свима да је Чаша која се не испија,

милосрђе и помоћ са Неба, на радост свима којима је помоћ потребна.

Док Богомајка подиже руке к небесима, искајући помоћ од Свевишњег, за све оне који Јој се моле, дотле је Син Њен положен у Чаши, такође подигнутих руку к небесима, у молитвеном ставу.

Чаша у којој се налази сам Источник Живота, на симболичан начин указује на Сведржитеља – Који пролива крв за живот света. Таквим положајем, као да указује – да је управо Он, извор Живота, извор непресушни, који напаја ожеднеле душе, живота, неупрљаног пороцима.

Мноштво драгоцених дарова окружује и украшава ову икону. Те дарове су остављали захвални избављеници од страдања, којима је Пресвета Дјева, преко Своје иконе помогла.

Тропар, глас 4

Притецимо данас, верни, к Божанственом и пречудноме образу Пресвете Богоматере, која сва срца верних небеском Неиспијеном чашом Свога милосрђа напаја и људима објављује. Видећи их и слушајући о њима, духовно празнујемо и топло Јој вапијемо: Владичице премилостива, исцели наше недуге и страсти, молећи Сина Твога, Христа Бога нашега, да спасе душе наше.

Литература

Ооо Духовное преображение: „ К БОГОРОДИЦЕ ПРИЛЕЖНО ЊИНЕ ПРИТЕЦЕМ “, Молитвљ к Божиен Матери перед Ее чудотворњими иконами – Москва, 2015 г ., стр: 66, 67;

www.pravoslavlje.net – Чудотворне иконе Мајке Божије: Чаша која се не испија, од 01. 05.2020. г.

mitropolija.com